

зобов'язання управляти діяльністю дочірньої компанії, визначати напрямки розвитку, а дочірня компанія має виконувати такі розпорядження і перераховувати холдинговій компанії частину прибутку [7, 152].

Отже, нині першочерговим етапом вирішення вищевказаної проблеми є встановлення ліній розмежування відповідальності дочірньої та холдингової компанії, шляхом визначення законодавчо алгоритму створення та функціонування холдингів. Адже, саме від ефективності розмежування відповідальність учасників холдингу, залежить економічний розвиток та залучення інвесторів на український ринок, що сьогодні є неабияк актуально.

ЛІТЕРАТУРА:

1. *Про холдингові компанії в Україні: Закон України від 15.03.2006 № 3528-IV. Відомості Верховної Ради України від 25.08.2006. № 34, стор. 1253, ст. 291*
2. *Крылов В.Г. Доктрина снятия корпоративной вуали в странах общего права: опыт Великобритании и США. Гражданское право. 2013. № 4. С. 20 - 23.*
3. *United States v. Bestfoods. 528 U.S. 810, 120 S. Ct. 42, 145 L. Ed. 2d 38, 21 ITRD 1767 (1999).*
4. *Майданик Р. А. Развитие частного права Украины : монография Киев : Алерта, 2016. 226 с.*
5. *Быканов, Д. Д. Снятие корпоративной вуали по праву США, Нидерландов и России. Закон. 2014. № 7. С. 71.*
6. *Господарський кодекс України : від 16.01.2003 р., № 436–IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144.*
7. *Мартинюк Н. Р. Порівняльно-правова характеристика холдингів і холдингових компаній за законодавством іноземних держав. Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України. 2014. Вип. 36. С. 142-154.*

УДК 347

Міловська Н. В.

д.ю.н., доцент, в.о. провідного наукового співробітника відділу забезпечення інтеграції академічної та університетської правової науки та розвитку юридичної освіти Київського регіонального центру Національної академії правових наук України

СТРАХОВІ ВИПАДКИ ЗА ДОГОВОРОМ СТРАХУВАННЯ ЗДОРОВ'Я НА ВИПАДОК COVID-19

Одним із видів добровільного особистого страхування, виходячи зі змісту ст. 980 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) та ст. 6 Закону України

«Про страхування» [1], поряд зі страхуванням життя, безперервним страхуванням здоров'я, страхуванням від нещасних випадків, страхуванням додаткового пенсійного забезпечення, медичним страхуванням (страхуванням медичних витрат), є й страхування здоров'я на випадок хвороби.

Так, швидке поширення епідемії коронавірусної інфекції COVID-19 зумовило надання провідними страховими компаніями України послуг страхування здоров'я на випадок саме цієї хвороби. При цьому страховиками пропонуються різні програми страхування від COVID-19 із можливістю вибору страхувальником переліку подій, на випадок настання яких здійснюється страхування, розміру страхових сум, строку дії договору страхування.

Важливо зазначити, що на відміну від медичного страхування (страхування медичних витрат), у якому страхові виплати у розмірі вартості лікування можуть мати місце в разі звернення застрахованої особи за медичною допомогою (відвідування лікарів, придбання медикаментів, лікування у стаціонарі тощо), для страхування здоров'я на випадок хвороби характерними є страхові виплати у зв'язку із втратою здоров'я (смерті застрахованої особи, тимчасової втрати працездатності, встановлення інвалідності), внаслідок хвороби [2, с. 315].

Предметом договору страхування здоров'я на випадок хвороби є надання страховиком страхової послуги страхувальникові щодо захисту його майнових інтересів шляхом здійснення страхової виплати у разі настання страхового випадку, пов'язаного із втратою здоров'я страхувальника або застрахованої особи внаслідок хвороби.

На відміну від медичного страхування, у якому страховик відшкодовує медичні витрати (витрати на лікування), тобто розмір страхової виплати визначається на момент настання страхового випадку, у страхуванні здоров'я на випадок хвороби, навпаки, розмір страхової виплати визначається безпосередньо при укладенні договору страхування і дорівнює страховій сумі, оскільки предметом страхової охорони у даному випадку є нематеріальне благо, захист якого породжує страховий інтерес його носія, реалізований через майнове право на отримання страхової виплати. При цьому на розмір страхової суми, що виплачується застрахованій особі впливає ступінь втрати здоров'я внаслідок хвороби.

Страховим випадком за договором страхування здоров'я на випадок хвороби може бути: а) тимчасова втрата працездатності застрахованої особи внаслідок гострої хвороби, загострення хронічної хвороби, перебування на амбулаторному та/або стаціонарному лікуванні, що призвела до лікування, хірургічного втручання. При цьому гостра хвороба являє собою раптове, непередбачуване захворювання, що призвело до погіршення здоров'я застрахованої особи, та в разі ненадання медичної послуги/допомоги може призвести до тривалого розладу здоров'я чи загрожувати її життю; б) стійка втрата загальної працездатності застрахованою особою (присвоєння інвалідності III, II чи I групи) внаслідок хвороби; в) смерть застрахованої особи внаслідок хвороби.

Слід зазначити, що при страхуванні здоров'я на випадок COVID-19, крім ризику смерті від коронавірусної інфекції, встановлення інвалідності, госпіталізації

або амбулаторного лікування, договором страхування може покриватися й ризик встановлення самого факту захворювання на COVID-19. Так, страховою компанією «Універсальна», зокрема, програмою страхування «Максимум», пропонується страховий захист на випадок смерті застрахованої особи внаслідок COVID-19 із максимальним розміром страхової суми – 100 000 грн., страховий захист на випадок стаціонарного лікування внаслідок коронавірусної хвороби із розміром страхової суми – 50 000 грн., а також страховий захист на випадок встановлення діагнозу COVID-19, підтвердженого висновком дослідження сертифікованої медичної лабораторії, із розміром страхової суми – 5 000 грн. [3]. При цьому для укладення договору страхування здоров'я на випадок COVID-19 не є обов'язковим робити тест на виявлення коронавірусної інфекції, адже страховий захист за договором починає діяти через 15 днів з моменту укладення договору.

Отже, страхування здоров'я на випадок COVID-19, що є на сьогодні актуальним у зв'язку із пандемією коронавірусної інфекції, являє собою один із видів добровільного особистого страхування, що здійснюється з метою захисту майнових інтересів застрахованої особи шляхом здійснення страховиком страхової виплати у разі встановлення факту захворювання коронавірусною хворобою COVID-19, стаціонарного лікування чи смерті внаслідок інфікування COVID-19.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України «Про страхування» від 7 березня 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 18. Ст. 78.
2. Міловська Н. В. Договірні зобов'язання зі страхування у цивільному праві України: проблеми теорії та практики: монографія. К.: НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, 2019. 488 с.
3. Страхування на випадок COVID-19. URL: <https://universalna.com/privatnim-klientam/osobiste-strahuvannya/virus/> (дата звернення: 12.04.2021).

УДК 347

Москалюк Н. Б.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри
кримінального права та процесу
і правоохоронної діяльності
Західноукраїнського національного
університету

ОСОБЛИВОСТІ ВТІЛЕННЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ МОДЕЛІ НАБУТТЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ДЕРЖАВОЮ В УКРАЇНІ

У питанні набуття майнових прав інтелектуальної власності на результати інтелектуальної діяльності, що створені за бюджетні кошти, в світі склалось дві